

[Hans Jørgen Jensen]

Jeg synes, der er grund til i dag lige at minde om, at det er en gammel sag. Den startede helt tilbage i 1958, hvor tjenestemændene kunne få folkepensionens mindstebeløb, og der er siden hen sket ændringer, som tjenestemandsoptionerne har accepteret. I 1970 begyndte man at trække fra, samordningsfradraget blev indført, og i 1986 skete der den ændring, at man afskaffede det dobbelte pensionsfradrag og samordningsfradrag for sociale førtidspensioner.

Derudover er der sket det, at den højeste sats efter 37 år, på 74 pct., er blevet reduceret til 69,5 pct. for enlige og 67 pct. for samgifte, og flere ændringer helt frem til 1989.

Det, Socialdemokratiet ønsker, er også noget af det, finansministeren har givet udtryk for: at man får genforhandlet hele ordningen, f.eks. måden, hvorpå samordningsfradraget beregnes, nemlig ud fra det åremål, hvori der er optjent pension, men ikke afhængigt af lønnen. Man kan sige, at der er et relativt større fradrag for tjenestemænd med jævne lønninger end for dem med en høj løn. Eller sagt med andre ord: Samordningsfradraget tynger mere på en pension for et postbud end for generaldirektøren i samme etat.

Derfor foreslår Socialdemokratiet som skrevet i bemærkningerne, at der fra 1. juli 1991 indføres et loft på 25 pct. for fradraget i den enkeltes tjenestemandspension. Vi skriver yderligere i bemærkningerne: Og senere ned mod 20 pct. i løbet af 1993-94, hvis der ikke i mellemtiden er forhandlet om et nyt regelsæt eller noget af det, som finansministeren peger på.

Samordningsfradraget udgør ifølge Finansministeriets pensionsoversigt pr. 1. april 1990 for enlige 30.700 kr. årligt og for samgifte godt 28.000 kr.

Forslaget vil betyde væsentlige forbedringer, f.eks. 11.000 kr. årligt af den udbetalte bruttopension for en efterlevende ægtefælle til et postbud, hvis pension efter samordningsfradraget er på godt 48.000 kr. For en pensionist, der har haft løn som postbud, reduceres samordningsfradraget med ca. 1.100 kr.

Det er således helt åbenbart, at ægtefæller efter afdøde tjenestemænd, der har haft en forholdsvis lav pension, får den største forbedring som det første skridt på vejen til en reform af samordningsfradraget.

Jeg tror, at alle politiske ordførere i denne sal vil kunne nikke genkendende til, at de på møde efter møde landet over er stødt på diskussionen om løsning af samordningsproblemet. Derfor håber Socialdemokratiet, at vi kan få tilslutning til forslaget – gerne efter forhandling i udvalget, sådan som finansministeren har været inde på det – således at vi over en årrække kan få udviklet et system, som ingen rigtig mere vil acceptere, ja, jeg tør godt føje til: som ingen forstår.

Vi mener også, at der må ske en ændring af den måde, samordningsfradraget er sammensat på. Det vil vi i udvalget sammen med de øvrige partier gennemdrøfte, sådan at vi forhåbentlig når frem til en start på det, jeg tror alle ønsker: en ændring af samordningsfradraget.

Ahlmann-Ohlson (KF):

Danmark har 100.000 tjenestemandspensionister, 70.000 ansat ved staten, 24.000 ved kommunerne og 6.000 ved de koncessionerede selskaber.

Filosofien i samordningsfradraget er, at hvis man skulle have både fuld folkepension og fuld tjenestemandspension, ville mange pensionister få mere, end de havde i deres sidste aktive år. Derfor blev samordningsfradraget som bekendt indført ved overenskomstforhandlingerne i 1970. Der har været mærkbare reguleringer til fordel for pensionisterne i 1986.

Den konservative folketingsgruppe er også fortsat optaget af samordningsfradragets virkning for vore mange tusinde veltjente pensionister, og vi mener, at man som på andre områder skal være lydhør og fleksibel, når forslag om pensionisternes indtægtsforhold løbende lægges på bordet, og det vil vi også gerne være i dag. Som finansministeren var inde på, kan der være forskellig opfattelse af, hvad det konkrete forslag koster, men vi forstår godt intentionerne med forslaget. Vi ser derfor ligesom den tidligere ordfører frem til et godt udvalgsarbejde.

Helge Sander (V):

I Venstre har vi forståelse for, at vi bevæger os ind på et område, hvor der er en del problemer, men finansministeren har jo allerede på glimrende vis beskrevet problemstillingen og også givet tilsagn om, at vi er parate til at kigge nærmere på det.